Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 26 (810) * joi 29 iunie 1961 * 8 pagini 30 bani

Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Banat

În zilele de 15, 16 și 17 iunie a.c., tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Chivu Stoica, Leonte Răutu au vizitat regiunea Banat.

Muncitorii reșițeni i-au primit cu dragoste și căldură pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și pe ceilalți conducători de partid și de stat veniți în mijlocul lor. Oaspeții au vizitat cu interes combinatul, șantierul celor două furnale de 700 mc, proiectate în țara noastră, care vor avea procesul de producție mecanizat și automatizat. Conducătorii de partid și de stat au fost întîmpinați cu mult entuziasm de către locatarii orașului nou din Lunca Pomostului, unde, în numele pionierilor, eleva Stoian Adriana, de la Școala de 7 ani nr. 4, a oferit oaspeților un bogat buchet de flori. Pionierii, elevii strînși în jurul oaspeților au ascultat cu emoție cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care le-a urat succese la învățătură, în întreaga lor activitate școlărească și pionierească.

Continuînd vizita prin regiunea Banat, conducătorii de partid și de stat au vizitat în zilele următoare Aradul, înnoit de construcțiile noilor șantiere, G.A.S. „Grabați", „G.A.C. „Victoria", ambele din raionul Sînnicolau Mare, frumosul oraș Timișoara.

Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Banat a constituit o nouă și puternică manifestare a unității de monolit a poporului în jurul partidului și guvernului.

Populația Timișoarei a făcut o entuziastă primire conducătorilor de partid și de stat.

Vești din tabără

Sîntem în tabăra regională Bucșoaia din regiunea Suceava. La deschiderea festivă a taberei sînt aliniați în careu aproape o mie de pionieri și școlari. Președinta unității primește din partea tovarășului prim-secretar al Comitetului raional P.M.R.-Gura Humorului, Dumitru Bortoș, drapelul republicii noastre populare. „Sub faldurile lui să desfășurați o activitate interesantă, să vă îmbogățiți cunoștințele, să creșteți mari și voinici", le-a spus tovarășul prim secretar. Și drapelul urcă, urcă spre soare...

★

Intr-una din zilele însorite de iunie, într-una cadru sărbătoresc, s-a deschis tabăra din pitoreștii munți ai Harghitei, Homorod.

Peste 750 de pionieri și școlari sosiți din regiunile București, Ploiești, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară și Brașov vor petrece aci zile minunate, vor vizita gospodăriile agricole colective din împrejurimi, felurite întreprinderi, vor admira frumoasele priveliști de munte.

În seara deschiderii taberei, pionierii sosiți din cele 4 regiuni au prezentat un bogat program artistic în jurul unui foc de tabără aprins în poiana din apropierea vilelor ce-i găzduiesc pe oaspeți.

★

În raionul Moinești, regiunea Bacău, s-au amenajat 4 tabere regionale: la Valea Uzului, Sălătruc, Șugura și Ghimeș. Încă de sîmbătă 10 iunie au început să sosească în tabere oaspeții dragi, pionierii. Mulți dintre ei sînt fruntași la învățătură, în activitățile pionierești.

Aici, în aerul proaspăt și curat, în mireasma îmbătătoare a pădurilor de brazi, pionierii își petrec o parte din vacanța de vară. Ei zburdă fericiți prin poienele înverzite, organizează activități frumoase, interesante și, bineînțeles, leagă multe prietenii.

PRINOS...

Învățătoarei noastre.

În caietul nou, cu drag primit,
scrisul într-o toamnă ne-a zîmbit;
cîtă stîngăcie-i sta în cale,
dar simțeam puterea mîinii tale...

Pumnul mic, nesigur, ne ardea
strîns pe toc și prins în mîna ta,
cînd pe căi albastre, cu migală,
noi schimbam creionul pe cerneală.

Și-am mînat pe albele cîmpii
slove și cuvinte — herghelii
de ne-ai dus spre zarea cărții, plină
doar de frumusețe și lumină...

Azi, cînd îți aducem, cald prinos,
cîntecul salutului voios,
vrem ca-n el — înaltă — să respire
nesfîrșita noastră mulțumire.

GHEORGHE SCRIPCA

Scrisoare de rămas bun tovarășei învățătoare

Era în septembrie 1957 cînd, într-o zi de toamnă, ne-am prezentat pentru întîia oară la școală.

Am intrat în clasa noastră luminoasă, îmbrăcată în haină de sărbătoare, cu flori pe bănci, pe catedră și la ferestre. Rămași singuri, ați făcut apelul și atunci ne-am cunoscut între noi. De atunci, anii au trecut, grăbiți de entuziasmul cu care ați știut să sădiți în noi dragostea de muncă.

Am pornit cu „linioare" trase stîngaci și zi de zi, cu răbdare, cu grijă, cu vorbe bune, cu încurajări, cu metode care uneori însemna una pentru fiecare dintre noi, ne-ați condus pe treptele cunoștințelor și științei.

Cînd în clasa noastră primii școlari au primit cravata roșie de pionier, era în 1958, bucuria noastră a fost și bucuria dv. Noi toți vă promitem că vom urma toată viața îndrumările dv. Pornim mai departe cu încrederea pe care ați sădit-o în noi, cu dragostea pe care ați cultivat-o pentru partidul nostru și patria noastră înfloritoare.

Rămas bun, tovarășă învățătoare Florica Ardeleanu!

Din partea elevilor clasei a IV-a a Școlii de 7 ani nr. 4, Oradea.

SERBAREA DE SFÎRȘIT DE AN

Școala de 7 ani nr. 136, din Capitală. Pretutindeni, flori, animație, voie bună. Profesori, părinți, copii — cu toții s-au întîlnit aici să serbeze sfîrșitul anului școlar. După cuvîntul tovarășului director, care a vorbit despre situația la învățătură și despre succesele obținute de pionierii și școlarii claselor a V-a, a VI-a, a VII-a, a luat cuvîntul, din partea părinților, tovarășul Ion Bolînu, muncitor lăcătuș, care și-a exprimat mulțumirea pentru condițiile create copiilor de către partidul nostru.

Președinta unității de pionieri, Berindei Aurora, absolventă a clasei a VII-a, le-a mulțumit, în numele colegilor, tovarășilor învățători și profesori ai școlii care timp de 7 ani s-au ocupat cu dragoste de ei.

Apoi, pionierii fruntași la învățătură au fost evidențiați în fața tuturor celor prezenți. Ei au fost premiați pentru frumoasele lor rezultate. Berindei Aurora, David Georgeta, Săroiu Florica, Vasile Dumitru, Savu Ștefania, Gag Ana, Drenciu Mihai, Mînzu Constantin, Simion Iordan, Jitcă Gabriela și mulți alții au primit cîte un pachet de cărți. Premiul lui Florea Ion, din clasa a V-a, a fost luat de bunica. „Nepoțelul mi-i plecat în tabără. Am eu grijă să i le păstrez", a spus, mîndră, bunica în timp ce primea cărțile de la tovarășul diriginte.

RODICA ALBU

Din viața pionierească

Cîte locuri minunate nu sînt împrejurul nostru, cîte nu poți să înveți într-o excursie de o zi sau două! Timpul și itinerariul poate fi astfel planificat încît să vizităm o întreprindere sau o gospodărie agricolă colectivă, să ne recreem într-o pădure sau pe o colină, în lunca unui rîu sau pe malurile unui lac. Locul spre care mergem trebuie bine cunoscut. Colectivul de conducere al detașamentului alcătuiește un grup de pionieri care trebuie, împreună cu tovarășul instructor, să fixeze obiectivele drumului, să stabilească itinerariul, locurile de popas, să facă harta traseului. Apoi toate acestea trebuie făcute cunoscut tuturor pionierilor, și aceasta cu cîteva zile înainte de plecare. Vizitînd întreprinderea sau gospodăria agricolă colectivă, pionierii trebuie să-și noteze tot ce e nou, interesant. Vizita e bine să aibă un obiectiv precis: gradul de utilare a întreprinderii, condițiile noi de muncă și viață ale muncitorilor, dezvoltarea sectorului zootehnic (în gospodăria agricolă colectivă).

Excursia de două zile continuă. Pornim mai departe. Fiecare grupă are o sarcină precisă: unii adună material pentru colecțiile de plante, alții — insecte sau roci, iar alții întocmesc schița drumului parcurs. După o astfel de activitate popasul e, bineînțeles, mult așteptat. Aici ne construim o colibă, facem un foc și... ceva de mîncare! Pentru că într-o excursie orice kilogram dus în spate contează, nu trebuie să vă încărcați cu... toate vasele din bucătăria mamei! Un singur vas mai mare, un ceaun spre exemplu, poate servi întregului detașament. Carne sau slănină fripte pe țepușe de lemn, o mămăliguță — iată bucate ușor de preparat care, după oboseala drumului, vor alcătui o minunată cină. În excursie nu trebuie să uităm nici de echipamentul colectiv: o bardă, o lopățică, sfoară sau sîrmă subțire, necesare construirii adăposturilor, un felinar, chibrituri, luminări sau lanterne pentru iluminarea adăposturilor, cîteva medicamente într-o trusă sanitară de prim ajutor și, în special, cutii în care să vă puteți păstra materialele colectate în excursie.

Și acum, la drum!

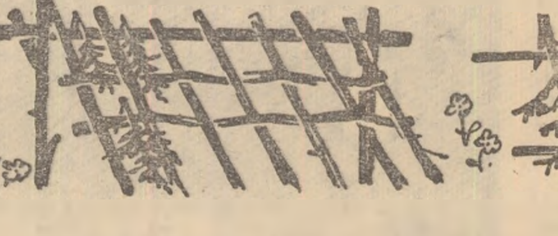
LA POPAS

Excursiile cu corturi sînt foarte plăcute pentru toți pionierii. Dar nici cei care nu posedă cort nu trebuie să se descurajeze. În excursiile de două zile, cu popasuri de noapte, ne putem construi adăposturi. În nopțile calde de vară acest lucru este posibil și are un farmec deosebit.

Iată cum procedăm. Înainte de a se însera, alegem pentru amenajarea adăpostului un loc uscat și apărat de vînt. Terenul trebuie să fie cît mai neted. Materialul necesar construirii adăpostului se află în jurul nostru: crengi uscate, frunze, iarbă, mușchi, fîn etc. Fiecare membru al grupului de excursioniști pornește în căutarea materialului necesar. Acum să construim. Putem astfel ridica un adăpost din crăci lungi, ascuțite la unul din capete, pentru a le putea înfige cu ușurință în pămînt. Vîrfurile rămase libere le adunăm spre centru și le legăm cu sfoară. Pereții se îmbracă cu ramuri bogate în frunze. În interiorul adăpostului, facem un așternut de frunze uscate, ferigă, mușchi peste care se așterne fîn sau iarbă uscată. Aceste așternuturi sînt necesare deoarece ne feresc de umezeală. Perna o confecționăm din rucsacul umplut cu frunze sau cu fîn.

La stabilirea locului de popas trebuie să avem grijă ca nu departe să existe un izvor, să avem posibilitatea de a amenaja vatra de foc etc.

Orientarea cu busola

Cele mai multe busole au un capăt al acului magnetic negru, care indică nordul, iar celălalt — alb, care indică sudul. Busola se ține orizontal, pe palmă sau pe un caiet. Se întoarce ușor busola pînă cînd capul negru al acului ajunge în dreptul literei N.

Determinarea direcției date nu este suficientă, important este să păstrezi mereu aceeași direcție în timpul mersului, adică să mergi ținînd direcția după azimut. Azimutul este unghiul format de linia nord-sud și linia îndreptată în direcția mersului. El se măsoară în grade, de la 0° la 360°, în sensul acelor unui ceasornic. Dacă dorim să luăm azimutul unui obiectiv oarecare, procedăm în felul următor: orientăm busola cum am arătat mai înainte, punem un pai pe busola orientată, în așa fel ca paiul să treacă prin centrul ei. Ducem busola în dreptul ochiului, îndreptăm paiul spre obiectivul ce ne interesează, verificăm dacă busola mai este orientată și apoi citim gradația din dreptul paiului. Trebuie să ținem minte această cifră și atunci putem să găsim și pe întuneric direcția care trebuie urmată pentru a ajunge la acest punct.

Semnalizarea cu fanioane

După ce grupele și-au confecționat fanioanele, care sînt diferit colorate (de exemplu: un fanion roșu cu unul albastru, altul alb și celălalt roșu etc), este bine ca fiecare pionier să aibă transcris pe un carton alfabetul morse, pentru ca în timpul semnalizării să poată urmări și descifra corect cuvintele transmise. Exercițiile se fac la început rar, cu transmitere de cuvinte scurte și litere din aceeași grupă. Transmisia și recepția nu se fac numai de către un pionier, ci la fiecare post trebuie să fie doi sau chiar trei copii.

La transmiterea punctului (fig. 1) folosim o singură mînă (poate fi stînga sau dreapta), ridicînd stegulețul prin fața noastră. Transmiterea punctului se face scurt (numărînd în gînd „unu"), iar linia se transmite

E	·	R	·–·
I	··	P	·––·
S	···	K	–·–
H	····		
5	·····	L	·–··
punct	······	F	··–·
		Y	–·––
N	–·	Q	––·–
D	–··		
B	–···	A	·–
6	–····	U	··–
		V	···–
W	·––	4	····–
J	·–––		
1	·––––	C	–·–·
		Z	––··
G	––·		
9	––––·	X	–··–
		2	··–––
T	–	3	···––
M	––		
O	–––	7	––···
Ş	––––	8	–––··
zero	–––––	virgulă	·–·–·–

lung (numărînd în gînd „unu-doi-trei"). Linia se transmite cu ambele brațe ridicate tot prin față (fig. 2). De pildă, pentru cuvîntul „moș", compus numai din linii, vom ridica fanioanele întîi de două ori (m), apoi facem o pauză cît durata unei litere (numărînd în gînd „unu-doi-trei"), apoi ridicăm fanioanele de trei ori (o), iar facem pauză și ridicăm fanioanele de patru ori (ș), după care facem o mișcare circulară cu fanionul din mîna dreaptă (fig. 5), care înseamnă „sfîrșitul cuvîntului".

Pionierul care recepționează cuvintele face aceeași mișcare circulară, ca semn că a înțeles cuvîntul transmis. Dacă nu a înțeles cuvîntul, oprește pe cel ce transmite, făcînd cu ambele stegulețe trei mișcări orizontale în față și transmițînd ultima literă pe care a recepționat-o bine (fig. 6).

Să fim atenți ca, la început, distanțele dintre cel ce transmite și cel ce recepționează să nu fie prea mari (de pildă, între 200 și 400 de metri; cu timpul, pe măsură ce pionierii se perfecționează în semnalizare, distanța poate crește pînă la 500 și chiar 700 de metri.

După ce fiecare pionier și-a luat locul în primire avînd poziția din fig. 7, cel care transmite un mesaj sau o comunicare face semnul de „Apel" (fig. 3), ridicînd ambele fanioane deasupra capului, încrucișînd brațele de cîteva ori, în așa fel ca să fie bine văzut de cel care recepționează. Acesta, la rîndul lui, confirmă apelul, răspunzînd prin același semn, dar tăcut în jos (fig. 4). Înseamnă că transmisia poate începe. Trebuie să menționăm că, oricît de bine ar cunoaște pionierul transmisionist alfabetul morse, nu va putea decît anevoie să recepționeze singur ceea ce i se transmite prin fanioane. De aceea, cum am mai recomandat, postul de semnalizare trebuie să fie compus din doi pionieri, unul care urmărește transmisia și dictează ce vede, iar altul care scrie ce-i dictează primul.

După ce s-a terminat comunicarea, cel ce transmite face cu un fanion 3—4 cercuri (fig. 5), așteptînd ca și cel care este „pe recepție" să facă același semn, confirmînd că a înțeles.

Gică-Notă mică pleacă în excursie...

— „Termos, crătiți, lampă, mături, Pentru somn iau patru pături,

Un balot și două perne! Pentru noapte, trei lanterne,

Pentru foame... alimente. Trei cutii — medicamente!

Acum gata-s de plecare Dar bagajul e cam mare".

Urmarea: o-ntîmplare rară! Avalanșă-n plină vară!

De la munte la mare

Omul cu geanta de piele groasă, galbenă, sună la uşa apartamentului 2 din blocul 15, de pe strada Rădulescu-Tei din Bucureşti.

— Poştaaa! Tovarăşu' Ivan Vasile! V-am adus o scrisoare!

— Să văd... A, desigur! Ştampila poştei din Buşteni! Nu ştii că Nelu al meu e acolo, în tabără?

Tovarăşul Ivan e muncitor. Şi tovarăşul Gavrilă, care locuieşte tot acolo, la blocuri, e muncitor. Dar vecinul lor, tovarăşul Alecu, ce este? Tot muncitor. Fiii lor sînt în tabără, la Buşteni; locuiesc într-o vilă pitorească, sînt obiectul atenţiei neîntrerupte a unui corp întreg de bucătari şi se uită ca de la egal la egal la vîrful Omul, măcar că acesta măsoară doi kilometri şi jumătate în înălţime...

E bine în tabără. Dimineaţa, la careu, drapelul tricolor urcă pe catarg în sunetele argintii ale goarnelor. Această clipă, întotdeauna solemnă, a fost surprinsă şi de fotograful nostru în clişeul din stînga, sus. Pe urmă, încep feluritele activităţi pionereşti. Zilele nu seamănă una cu alta; fiecare oferă copiilor ceva nou, interesant. Ei au vizitat Fabrica de sticlă „Azuga", au stat de vorbă cu muncitorii şi au fost de acord că e bine să spargi cît mai puţine pahare, borcane şi alte obiecte din bufet, întrucît acestea nu cresc în copaci ci se făuresc prin muncă. Altă dată, copiii au fost în excursie la Gura Dihamului. Pe drum au aplicat în practică cunoştinţele în legătură cu orientarea după semne naturale. În fotografia noastră, însă, îi puteţi zări folosind cel mai bun şi mai sigur mijloc de orientare: busola. Acul ei indică nu numai drumul pe care vor ajunge la următorul obiectiv al itinerariului, ci şi faptul că una din condiţiile pentru obţinerea distincţiei pionereşti e ca şi îndeplinită!

Întărind cele scrise de Nelu Ivan tatălui său, putem spune despre (Nelu scrie *drespe*, din motive care ne-au rămas necunoscute) viaţa din tabără că e frumoasă, bogată în impresii. Aici capeţi şi unele deprinderi folositoare. Bunăoară, Nae Alexandru şi-a bătut capul minute întregi cu următoarea problemă: *Un băiat are o haină cu trei nasturi. Dacă un nasture cade, ce face băiatul?* S-a gîndit Nae ce s-a gîndit, a mai întrebat şi pe alţii, şi pe urmă a hotărît aşa: *băiatul se duce la o pionieră, de pildă, la Ilie Niculina, o roagă politicos să-l împrumute cu ac şi cu aţă şi îşi coase frumuşel nasturele la loc.*

Nu-i aşa că e frumos în tabără la munte?

Nu e rău nici în tabără, la mare...

Haideţi să facem un salt de trei sute cincizeci de kilometri şi... iată-ne pe malul mării, în tabăra pionierească de la Vasile Roaită! La intrare, ne întîmpină cei doi pionieri de serviciu, care se ridică de la măsuţa rotundă, adăpostită de soare sub o uriaşă umbrelă de

pînză. Dacă te uiţi bine, ce vezi pe măsuţă? O carte — romanul „Unsprezece" de Eugen Barbu — şi un tub de „Jecolan". La zece paşi de poarta taberei, marea plonjează ritmic la picioarele falezei... Pe plajă, peste 400 de pionieri consumă soare. Înoată, se joacă cu mingea, închipuie diferite construcţii din nisip, îşi încearcă îndemînarea în jocuri sportive — cum puteţi constata şi în fotografiile noastre.

Majoritatea acestor copii care au şi început să semene la obraz cu nişte adevăraţi lupi de mare sînt fii şi fiice de muncitori şi colectivişti din felurite regiuni ale ţării. S-au împrietenit repede, formînd un colectiv unit. Să luăm, de pildă, detaşamentul 1. I se mai zice „detaşamentul Gheară-Leu" De ce? Pentru că, atunci cînd sînt în formaţie de marş, calcă sprinteni, apăsat, ca „leii"... Dar odată, au întîrziat cu tăiatul... unghiilor, şi poreclei i s-a adăugat o particulă critică! Altminteri, cine se aliniază primul la careu? Detaşamentul 1. Ce echipă e mai tare şi mai tare la fotbal? Aceea a detaşamentului 1. Care detaşament a dat cei mai mulţi campioni la Spartachiada taberei? E clar: detaşamentul 1. Atunci cînd Crudu Victor a trecut primul linia de sosire în finala probei de viteză, tovarăşii din detaşament l-au purtat pe braţe, aşa cum se vede şi în fotografia noastră.

A, să nu uităm. Din detaşamentul 1 face parte şi Rebegea Dan, preşedintele unităţii, un băiat zvelt, oacheş, energic.

...Seara, în dormitoarele spaţioase larma conteneşte repede. Copiii adorm, plăcut osteniţi după o zi veselă. Sînt bronzaţi cu toţii, părul le miroase amar-sărat, a alge. Privind zilnic peisajul cu plajă de aur şi valuri de smarald, în care copiii se răsfaţă ca nişte mici şi neastîmpăraţi stăpîni, nu poţi să nu te gîndeşti cîtă dreptate au aceşti pionieri care, pregătind programul artistic pentru serbarea de închidere a seriei, l-au alcătuit în întregime din poezii şi cîntece dedicate partidului nostru, patriei socialiste... Comuniştilor le datorează ei fericirea de a trăi într-o casă nouă, de a învăţa într-o şcoală nouă, de a se bucura de plaiurile munţilor şi de plaja mării...

AL. OVIDIU ZOTTA

Foto: GRIGORE PREPELIŢA

Oameni de nădejde

— Băieți, repede ! strigă maistrul Gheorghe Goldan arătînd cu mîna cuptorul înfierbîntat.

A fost de-ajuns. Cu toții au înțeles despre ce este vorba. Totul mersese bine pînă atunci. Erau mulțumiți. Dar fără să-și mărturisească, fiecare era neliniștit, pentru că ridicîndu-se mereu temperatura cuptorului, iar bolta slăbindu-se, fără veste flăcările au început să țîșnească afară. La început timide, apoi tot mai periculoase, ele amenințau scheletul mecanic care se roșise puternic. Mihai Antohi, veselul tovarăș de muncă, era atît de încruntat și agitat că nu-l mai recunoșteai. Se repezi îndată la scară și se urcă deasupra cuptorului.

— Stai, așteaptă să reduc focurile din zona periculoasă — îi strigă maistrul.

Se urcară și alții acolo, sus. Cu mănuși protectoare, cu ochelari, încercînd să se păzească de flăcări, începură să repare bolta. Jos, ceilalți îi urmăreau cu emoție. Cu nici un preț n-ar fi lăsat el să se oprească cuptorul. Un singur minut de nefuncționare valorează sute de lei !

— Mihai, dă-te jos — strigă comunistul Toader Calcan. Te înlocuiesc eu...

Mihai coborî. Cu fața umezită, cu obrajii roșii de dogoare a flăcărilor, cu mîinile obosite... „Mai reduceți un foc, le zise el tovarășilor. Așa o să se poată lucra mai bine...".

În fața cuptorului, utemistul Ion Mantale stă nemișcat. Prin ochelarii fumurii privește cilindrii uriași de metal, ca niște stîlpi de telegraf, care se răsucesc nepăsători în flăcările cuptorului. „Dacă bolta va fi restabilită, ei nu vor avea de suferit, gîndi el privindu-i. Și producția va merge nestingherită înainte...".

C...
de
flăc
păr
toli
rii
ma.
țion
duc
Deș
voi
mai
„Să
ge"
iar
ser
mu
cup
V
cîn
înc
bric
S
cu
de
te.
cus
cee
mit
fru

cum fusese declarată brigada pe
de țevi Roman, dovedise și de
are oameni de nădejde...

Președintele

De cu seară, nimeni n-ar fi crezut că o să plouă. Cerul era senin și plin de stele. Peste noapte însă, cam pe la cîntatul cocoșului, s-a stîrnit furtuna. Nu se știe de unde a venit. Norii s-au adunat din toate părțile, s-au bulucit peste sat și ploaia a început să cadă în adevărate torente. Copacii se clătinau și pe alocuri se auzeaua trosnituri de crengi rupte. A ținut-o așa cîteva ceasuri. Ploaia s-a oprit, dar întunericul a rămas, ca o cergă neagră zvîrlită peste satul Gighera. În vale, se auzea Jiul urlînd.

Deodată, pe șoseaua pustie la acel miez de noapte, s-a auzit tropot de cal. Călărețul se oprea din loc în loc și striga:

— Jiul a rupt digul ! Repede, la dig ! Vin apele și îneacă vitele ! Și din nou se auzea tropot de cal și iarăși vocea aceea binecunoscută :

— La dig ! Toți colectiviștii, la dig !...

Omul care n-avusese somn în noaptea aceea nu era altul decît Călin Oprea, președintele gospodăriei agricole colective din Gighera, regiunea Oltenia. De îndată ce ploaia se oprise, el alergase la dig. Jiul, în furia lui, izbutise să-l rupă într-un loc. Atunci, președintele a venit repede în sat să cheme oamenii. Peste numai cîteva clipe, spre dig goneau zeci de căruțe. Colectiviștii, cu sape, cu lopeți, cu tîrnăcoape, și cu tot ce apucaseră, alergau spre dig. Se duceau la o bătălie : bătălia cu apele înfuriate ale Jiului. Nu

departe de dig se aflau animalele colectivei : 450 de vite mari, 840 de porci, 2.400 de oi și peste 4.500 de păsări. O adevărată avere. Averea colectivei. Averea tuturor acestor oameni care, în miez de noapte, în frunte cu președintele lor, se lupta cu Jiul. Numai păsările aduc anual colectivei peste 300.000 de lei. În anul trecut, veniturile realizate din sectorul zootehnic au depășit 2.500.000 de lei !

...Jiul continuă să crească. E tulbure, urît, se zvîrcolește în albie. Oamenii aleargă și aduc pămînt. Încă o lopată, încă una, și încă una. Sus, pe coama digului, se află președintele. Noroiul i-a trecut de glezne. Dar nu ia în seamă asta.

— Ehei, Jiule, Jiule, te-ai luat la trîntă cu noi ! spune președintele. O să vedem noi cine e mai tare. Ce zici, tovarășe ?

Cel întrebat, un colectivist între două vîrste, își trece dosul mîinii peste frunte și răspunde scurt :

— Noi sîntem mai tari, tovarășe președinte !

Și continuă să arunce pămîntul. Încă o lopată, încă una, și încă una.

...Spre ziuă, lupta s-a sfîrșit. Învins, resemnat, Jiul a trebuit să-și continue calea spre Dunăre. Oamenii au azvîrlit lopețile în căruță. S-au urcat și ei, înghesuindu-se unii într-alții. Munciseră mult, aproape o jumătate de noapte, dar mulțumirea că au învins alungase de pe chipurile lor oboseala.

Ultimul a plecat președintele. A mai zăbovit puțin acolo, sus, pe coama digului.

„Noi sîntem mai tari !" șopti el privind apele vijelioase ale Jiului. Apoi se urcă și el într-o căruță și-o porni spre sat.

PETRE SURUPACEANU

Copiii colectivistul

Grădinița de copii nu-i departe de casa celor doi frățiori, Viorel și Costel. Se pot duce singuri pînă acolo. Cu toate acestea, în fiecare dimineață ei pot fi văzuți trecînd țanțoși, de mîna tatălui lor. La început, lucrul acesta părea curios. Unii spuneau că ar fi timid Costel și n-ar vrea să se ducă singur, alții susțineau că cei doi frățiori s-ar certa pe drum și că tatăl este nevoit să-i însoțească. Lămurit însă nu era nimeni. Nici chiar cei doi în cauză. Intr-o zi, chiar Viorel își întrebă tatăl :

— N-ai încredere în noi? De ce ne conduci în toate zilele ?

— Nici vorbă, veni răspunsul, mă bucur însă de fiecare dată cînd vă văd în mijlocul copiilor, sănătoși și veseli, jucîndu-vă cu jucării. Plec apoi liniștit la muncă...

— Tăticule, întrebă curios Viorel, tu cînd erai mic, la grădiniță te jucai cu un căluț la fel de mare ca al nostru ?

Constantin Savu zîmbi trist. „O să-ți spun cînd vei fi puțin mai mare", îi zise dînsul mîngîindu-l pe cap. Și plecă. Dar pe drum îl năpădiră tot mai multe amintiri din copilărie.

...Nu știa atunci ce-i aceea grădiniță de copii. Dimineața nu era încă sosită cînd pornea împreună cu părinții la cîmp. Era mititel, și, pînă se lumina de ziuă, moțăia ghemuit pe pămîntul gol. Tata și mama trudeau din greu pe pămîntul chiaburului Ștefan. Cînd soarele se ridica sus, arșița devenea

înăbușitoare. Mama, săraca, mai venea în fugă din cînd în cînd, să-i pună ceva pe cap, să-i mai facă puțină umbră, să-i mai amăgească cu cîte ceva foamea, apoi pleca iarăși. Rămînea singur copilul. Știa că n-are voie să se joace: chiaburul le atrăsese atenția ca nu cumva să strice vreo brazdă. Și grija asta îl ințepe-

nea locului
stare chiabu
seara de m
tîmpere foa
La 10 an
început să
turi de păr
vrut să aibă
frați mai m
voiți să ste
șiță, flămîn
Dar cît s-au
rile de a
nu-i vine s
lui se du
multe ori,
ia, îi priveș
fereastră. Ș
masă mîncî
că-i surpri
tunzi de
vreo poves
catoare, fie
încurcă sp
tatălui i se
duioșie. Și
țăranilor, a
trecut, part
drumul un
gate și ei p
piilor lor v
de bogată
devenit c
cani! Se și
nea Bacău
meni harni
podărie ag
milionară.
asigură lo
o viață fe

Zi de seceriș

Roadele muncii colectiviștilor din comuna Plosca, raionul Alexandria, regiunea București, sînt bogate. Grîul secerat și strîns în snopi se înalță în clăi de aur !

Cons

Cu mîinile încleștate pe ap
ratul de sudură autogenă, c
munistul Roman Panait stă n
clintit în fața peretelui de m
tal al vasului în plină con
trucție. Ochii ascunși îndărăt
sticlelor fumurii ale ochelaril
de protecție urmăresc cu ate
ție încordată locul din care s
jerbele de scîntei, iuți și alb
stre, urmăresc ca sudura să
perfectă.

Sub privirile lui cercetăto
re, plăcile de metal se îmbi
milimetru cu milimetru într-
tiv metalic, incandescent.

Flăcările aparatului de sud
ră autogenă devin tot mai în

timp trecuse
ind se iviseră
rile neastîm-
e şi pînă la po-
a lor, muncito-
ı şi-au dat sea-
Cuptorul func-
mai departe,
ind avîntat.
nu mai era ne-
sus, la cuptor
rămase Antohi.
văd cum mer-
— spusese el,
ovarăşii îl lăsa-
Ştiau cît de
îndrăgeşte el
orul.
enise la fabrică
nu se dăduse
nici prima fa-
ţie.
au împrăştiat
oţi: la locurile
muncă obişnui-
fiecare îşi fă-
datoria. De a-
erau multu-
„Colectivul
taş de muncă",
întreaga fabrică
data aceasta că

E. DONOSE

...ui

'Ar fi fost în
rul să nu le dea
încare, să-şi as-
nea...
, Constantin a
muncească ală-
nţi, deşi ar fi
grijă de ceilalţi
ci, care erau ne-
în cîmp, pe ar-
i şi necăjiţi...
schimbat lucru-
ınci... Cîteodată
creadă. Copiii
rădiniţă!... De
ind se duce să-l
le neobservat pe
fie că-i vede la
ıd cu poftă, fie
de cu ochii r-
iirare ascultînd
e spusă de edu-
că Viorel se tot
nînd o poezie,
umple inima de
de mîndrie! Lor,
tît de obidiţi în
dul le-a deschis
ei vieţi îmbelşu-
ot să le facă co-
n trai fericit. Cît
şi frumoasă a
muna lor, Ţibu-
e în toată regiu-
că aici sînt oa-
ci, că au o gos-
ricolă colectivă
Şi gospodăria le
şi copiilor lor
icită!

E. TOFAN

SURORILE

Bătrînica zăbovi un minut, măsurînd din priviri clădirile acelea lungi şi ciudate, cu spinări colţuroase de sticlă. De acolo răzbatea pînă la ea un zumzăit monoton, ca de stup cînd roieşte.

— Pe cine cauţi, măicuţă? o întrebă, cu voce prietenoasă, omul cu chipiu de la poartă.

— Fetele mele, amîndouă, lucrează aici...

— In ce secţie?

— Nu ştiu.

Fetele îi spuseseră cum se numeşte meseria lor, dar ea uitase.

— Şi cum le cheamă?

— Pe cea mare — Maria, iar pe cealaltă, — Florica... Orbişor ne mai zice în acte.

— Zi, aşa! se înveseli de-a binelea portarul. Oho, da' cine nu le cunoaşte?! Harnice, nu glumă. Fruntaşe!

Peste puţin timp, bătrînica îmbrăcată în straie olteneşti, însoţită de o ţesătoare, se afla în hala ringurilor. Zgomotul maşinilor făcea să-i vîjîie urechile. „Aici or fi lucrînd şi fetele mele?" Nu apucă să-şi mărturisească gîndul, că o zări mai întîi pe Maria. Inaltă, mlădioasă, cu părul legat strîns într-un batic, trecea ca o sfîrlează de la o maşină la alta, se sfătuia cu muncitoarele din jur. Vru s-o strige (fiica încă nu ştia de sosirea mamei), dar se răzgîndi: printre maşinile aşezate de cealaltă parte a coridorului o văzu şi pe Florica! Ii umblau mîinile ca sfîrlezele. „Ei, fetele mele!" spuse încet, încet de tot, cu dragoste, mama.

Işi aminti cum i se strînsese inima cu ani în urmă, cînd surorile, una de 19 ani, cealaltă numărînd trei ani mai puţin, îşi luau rămas bun de la ea (erau orfane de tată), plecînd la Bucureşti, să înveţe o meserie. Ce a urmat după aceea, i-au povestit fetele. S-au angajat aici, la „Dacia". Colectivul le-a înconjurat cu dragoste părintească. In cîteva luni, sub îndrumarea muncitoarelor mai vechi, s-au calificat. Fiecare bucurie a lor o comunicau mamei: amîndouă au ajuns fruntaşe, cîştigă bine. Florica a devenit utemistă, Maria — membră de partid...

Nici n-a observat cînd în jurul ei s-au strîns cîteva muncitoare.

— Ai fete harnice, măicuţă! i se adresă una dintre ele, stringîndu-i mîna. Maria e brigadieră, adică ea conduce muncitoarele de la 7 ringuri. Şi îi lăudă fata că e harnică şi pricepută, brigada ei dă lucru mult şi de calitatea cea mai bună.

— ...Iar Florica lucrează în brigada mea — adăugă, cuprinzînd-o pe după umeri, brigadiera Ana Ionescu, o femeie scundă, în floarea vîrstei.

Ii fu dat să audă şi despre Florica numai cuvinte de preţuire: fruntaşă de mulţi ani, o utemistă de nădejde „sufletul" echipei artistice a fabricii...

Cîteva minute mai tîrziu, cele două surori îşi însoţeau fericite mama printre ringurile ce răsuceau dintr-odată mii de fire.

Iar mama păşea drept, cu obrajii îmbujoraţi de emoţie, mîndră de vrednicia fiicelor sale.

ION STAVARUŞ

SCURTE ŞTIRI

● Gospodăriile colective din Sîntana, Ghioroc, Episcopia Bihor şi altele au început zilele acestea recoltatul grîului. Pînă acum, în regiunea Crişana au fost recoltate peste 3.000 ha. cultivate cu orz şi grîu.

● Şi colectiviştii din comuna Salcia, raionul Calafat, au cu ce se mîndri. Ei au terminat de recoltat orzul şi au început din plin recoltatul grîului.

● Succese deosebit de frumoase în campania de recoltare au obţinut colectiviştii din raionul Sînnicolau Mare. Orzul de pe cele 3.450 ha. este recoltat aproape în întregime. Totodată, pe terenul eliberat de snopi a început desmiriştitul.

...tructorii de nave

a-
o-
e-
e-
s-
ul
or
n-
ar
a-
ie
a-
nă
ın
u-
u-

fleţite. De undeva, de sub puntea vasului, de unde răzbate freamătul altor aparate de sudură, se aude o voce puternică:

— Acuşi terminăm, tovarăşe Roman... Venim şi noi, acuşi, sus!

— Bravo, băieţi, se bucură sudorul Roman Panait, şeful de brigadă. Şi în sinea lui adaugă: „Cu sudori ca Hristudor Talabă, Petre Dumitru sau Ion Comişan, mai mare dragul să lucrezi. Tot unul şi unul! Sudori iscusiţi, fac treabă cu temeinicie şi rapiditate".

Astfel sînt cunoscuţi cei din brigada lui Roman Panait de către constructorii de nave de la Şantierul Naval-Galaţi. Ca nişte oameni harnici şi pricepuţi, făcînd totul cu grijă şi chibzuială. Economiile făcute de ei la metal şi alte materiale se ridică la peste 60.000 lei! Şi încă un lucru important: datorită contribuţiei lor entuziaste, vasul de transport „Clujul", la care lucrează acum, va fi lansat la apă înainte de termen. Aceasta-i hotărîrea lor şi a celorlalţi constructori de nave de aci. Şi hotărîrea lor înseamnă, fără îndoială, faptă!

M. GHERASE

FORUMUL MONDIAL AL TINERETULUI

Aţi mai citit, desigur, în paginile „Scînteii pionierului" despre Forumul Mondial al Tineretului, care va avea loc la Moscova între 25 iulie şi 23 august anul acesta.

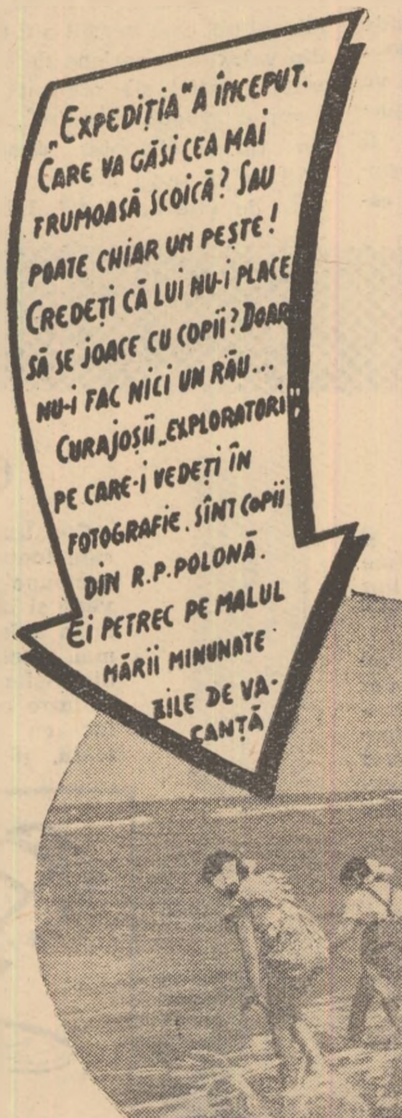
Forumul Mondial al Tineretului va fi o mare şi impunătoare adunare la care se vor întîlni aproximativ 700 tineri şi tinere din cele mai diferite ţări ale lumii. Vor sosi la Moscova tineri albi şi negri, simpli muncitori şi tineri bogătaşi, tineri comunişti şi tineri creştini, studenţi şi ţărani... Ei se întîlnesc la Moscova, în cadrul marelui Forum al tinereţii, pentru a discuta cele mai arzătoare probleme care-i frămîntă pe tineri. Şi ceea ce îi preocupă cel mai mult pe tineri este asigurarea păcii, dezarmarea.

La Forum se va discuta, desigur, şi despre copii. Copiii sînt doar viitorii cetăţeni ai societăţii de mîine şi ei trebuie educaţi încă de pe acum în spiritul prieteniei cu celelalte popoare. Pe globul nostru însă, mai sînt ţări în care copiii sînt educaţi în spiritul urii faţă de om, mai sînt ţări coloniale în care copiilor le sînt închise uşile şcolilor... Toate aceste probleme se vor discuta la Forum

Zilele acestea, în numeroase ţări ale lumii, tinerii se pregătesc pentru întîmpinarea Forumului Mondial. Ştiri transmise din Japonia, Chile, Senegal, Anglia, Birmania, India... din ţările socialiste, anunţă că numeroase organizaţii de tineret salută apropiata întîlnire a tinerilor de la Moscova.

In dorinţa lor arzătoare de a sluji pacea, reprezentanţii tineretului lumii merg la Forum să-şi spună cuvîntul lor sincer de a apăra liniştea tinerei generaţii, de a feri omenirea de flăcările unui măcel mondial.

DE LA PRIETENII TAI DE PESTE HOTARE

Căsuţa din pădure

Nu departe de localitatea Targaszow (R. P. Polonă), la umbra brazilor din pădure, există o căsuţă singuratică. Cine locuieşte acolo? Sofia Siwek, o femeie în vîrstă de peste 70 de ani, soţia unui fost pădurar. Bătrîna, deşi n-are rude, ar fi putut să se mute în sat, căci au chemat-o mulţi să-i dea găzduire. A ţinut însă să locuiască la casa ei. Dar bătrîna nu-i singură. Pionierii din localitate au hotărît s-o viziteze de cîteva ori pe săptămînă şi, cînd vin ei, se umple pădurea de larma lor veselă. Unii îi mătură casa, îi aduc apă de la izvor, iar alţii culeg flori din pădure şi le aşază în vaza de la fereastră. Iar bătrîna, bucuroasă, le povesteşte amănunte despre istoria satului.

Pionierii le notează cu grijă în carneţele, hotărîţi să alcătuiască o mică monografie.

Grădina cu gherghine

De fapt, nu e vorba de o grădină, ci de un sat din R. S. Cehoslovacă — Dolamy — care pare însă o adevărată grădină.

Aci, peste tot, îndărătul porţilor, în faţa magazinului universal, la şcoală, strălucesc straturile cu flori gingaşe. Gherghine de toate speciile şi culorile, cum rar se mai află prin partea locului.

De reţinut este îndeosebi faptul că această bogăţie de flori se datoreşte pionierilor şi şcolarilor care le-au plantat şi le îngrijesc cu atenţie. Aceasta, bineînţeles, şi în perioada vacanţei de vară.

Aşa trăiesc ei...

In ţările capitaliste, copiii sînt lipsiţi de orice ocrotire, lăsaţi pradă mizeriei şi foametei sau chiar vînduţi. In Anglia, de pildă, după cum arată pînă şi ziarul burghez „Sunday Pictorial", zeci de băieţi între 6 şi 10 ani sînt vînduţi sau închiriaţi unor „cerşetori" de profesie, care îi folosesc drept momeală la porţile bogătaşilor".

...In schimb, tot în Anglia, există 5 aziluri pentru... cîini şi 118 clinici medicale pentru cîini, pisici şi felurite alte animale ce populează apartamentele familiilor din „lumea bună".

★

Cumplită este şi viaţa copiilor din Spania. Dezvăluind acest fapt, ziarul „L'Humanité" arată că „sute de mii de copii, dintre care mulţi n-au atins încă vîrsta de 10 ani, pot fi întîlniţi în perioada muncilor agricole pe marile latifundii ale moşierilor spanioli". Ei fac parte din rîndul celor 800.000 de copii spanioli de vîrstă şcolară, care n-au posibilitatea să meargă la şcoală.

Aviația viitorului

Trăim epoca minunatelor realizări ale geniului omenesc în lupta pentru cucerirea Cosmosului. Trăim epoca cînd imaginația celor mai inventivi scriitori a fost depășită. *Omul sovietic a pătruns eroic, primul din lume, în Cosmos.* Tot omul sovietic a realizat seria avioanelor cu reacție de mare viteză TU care au entuziasmat întreaga lume. Este îndreptățită atunci întrebarea: „Cu ce vom zbura în viitor?" Față de avîntul științei din zilele noastre putem întrevedea viitorul aviației de mîine.

Avionul viitorului va fi un avion extraordinar de rapid. Combustibilul nuclear va genera energia avionului. În cazul aviației cu reacție folosite astăzi, aerul aspirat din atmosferă este comprimat pînă la o presiune de multe atmosfere și pulverizat într-o cameră de combustie o dată cu combustibilul. Aci aerul se încălzește pînă la 800—900°C. Gazele, împreună cu aerul cald, ies în atmosferă prin *ejectorul de reacție* împingînd avionul înainte. În cazul motorului nuclear principiul va rămîne același. Aerul aspirat însă, nu se va mai îndrepta în camera de ardere, ci va intra în reactorul nuclear, unde se va încălzi tot pînă la 900—1.000°C. Motorul nuclear nu va fi o construcție mare; dimpotrivă, dimensiunile lui vor fi mult mai reduse față de motorul cu combustie utilizat astăzi. *Puterea motorului nuclear va fi însă mult mai mare decît a actualului tip de motor,* în vreme ce volumul lui va avea abia cîțiva metri cubi. Interiorul unor asemenea avioane va fi mult mai mare, permițînd chiar o *suprafetajare, un confort și o siguranță de zbor deplină.* Constructorii sovietici au trecut acum la realizarea modelelor experimentale de avioane și motoare atomice.

În Uniunea Sovietică au fost realizate o serie de tipuri de elicoptere, care permit a fi unul din vehiculele aeriene de mare viitor. Astfel s-a realizat așanumitul *„vagon zburător"*. Este un tip de elicopter denumit IAK-24 cu două motoare, fiecare de cîte 1.000 CP. Elicopterul poate transporta 40 de persoane cu o viteză de 210 km pe oră sau se poate urca la 2.000 metri cu o încărcătură de 4 tone. În viitor se preconizează cîteva tipuri de elicoptere foarte interesante. *„Motocicleta aeriană"*, al cărei prototip a și fost realizat de constructorii sovietici este un elicopter pentru o persoană, cu o greutate extrem de mică și foarte ușor de mînuit. Apoi — tipul de elicopter de două locuri, cu pulso-reactoare la capetele palelor eliciei. Va fi un tip de elicopter ușor utilizabil de piloții chiar cu mai puțină rutină. În viitor se proiectează și o altă serie de modele de „motociclete aeriene".

Vehiculele aeriene ale viitorului vor trebui să răspundă exigențelor pe care le va pune circulația în orașele viitorului. Eliminînd cît mai mult transporturile terestre chiar și în orașe, se va permite să se mărească vitezele de circulație, iar pericolul accidentelor va dispare aproape total.

Aviația viitorului va permite atingerea celor mai îndrăznețe vise ale omului; realizarea vitezelor extraordinar de mari, zborurile curente în Cosmos, circulația rapidă în orașele ultramoderne ale viitorului.

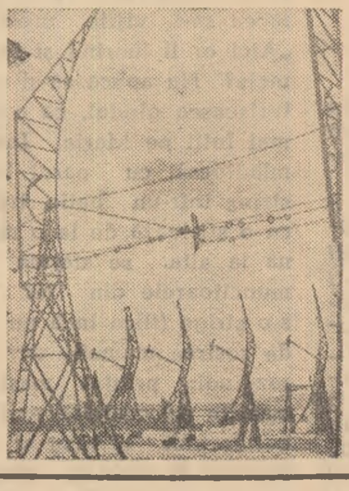
Ing. A. LISEANU

DE PRETUTINDENI...

La Institutul artic și antarctic din Uniunea Sovietică a fost realizat un „meteorolog automat". Este vorba de o stație meteorologică care măsoară automat, de la distanță, temperatura aerului, solului, apei etc. Stația funcționează, fără întrerupere, cu ajutorul curentului electric, iar atunci cînd curentul se întrerupe, se trece automat pe curent de baterie.

★

De curînd a fost instalat în R. S. S. Armeană un radiotelescop gigantic care permite să se studieze fenomenele electromagnetice ce se petrec în soare. Acest radiotelescop are o importanță mare pentru cercetarea intensității acțiunilor solare. Cercetarea activității solare este importantă deoarece, atunci cînd soarele își intensifică activitatea, crește simțitor cantitatea de raze ultraviolete, cosmice, röntgen etc. De asemenea, aurorele boreale apar adesea și în alte regiuni decît în regiunile polare. Radiotelescopul este compus dintr-o serie de stații ale căror date sînt centralizate la un singur post.

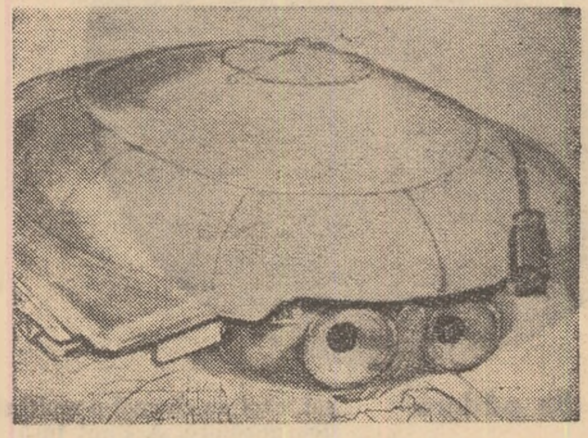
„Broasca subacvatică"

Viața subacvatică este deosebit de interesantă. In adîncimea mărilor și oceanelor există o bogată vegetație — parte încă necunoscută oamenilor de știință — iar la mii de metri adîncime trăiesc sute și sute de viețăți de forme, mărimi și culori felurite. Oceanografii sovietici cercetează fără încetare această lume feerică subacvatică.

În acest scop s-a realizat un batiscaf (adică o cabină specială, care să poată fi trimisă pînă la mii de metri adîncime). Această cabină are aspectul unei broaște imense. Forma ei este astfel aleasă încît să poată pluti la adîncimea dorită. In interiorul ei se găsesc o serie de instalații care permit efectuarea cercetărilor și luarea de fotografii de la orice adîncime. Există instalații de aer comprimat care permit afundarea și ridicarea „broaștei" la adîncimea dorită, instalații electronice pentru înregistrarea automată a presiunilor, temperaturilor și curenților subacvatici. De asemenea, există instalații fotosensibile care permit realizarea de fotografii colorate la diverse adîncimi. In interiorul „broaștei" pot sta două persoane. Temperatura este menținută constantă printr-o instalație automată montată în perete. De-altfel, peretele „Broaștei" are o construcție de oțel special rezistent la presiunile extraordinare ce se întîlnesc la adîncimile marine mari. Pentru a se evita pericolul unui atac din partea unui animal subacvatic, „broasca" este prevăzută cu o instalație de înaltă tensiune și o serie de colți care reacționează automat printr-un sistem radar.

„Broasca" este lansată de pe o navă special amenajată. Legătura cu cercetătorii științifici se face prin radio și printr-un sistem de televiziune specială. Viața cercetătorilor subacvatici este pe deplin asigurată.

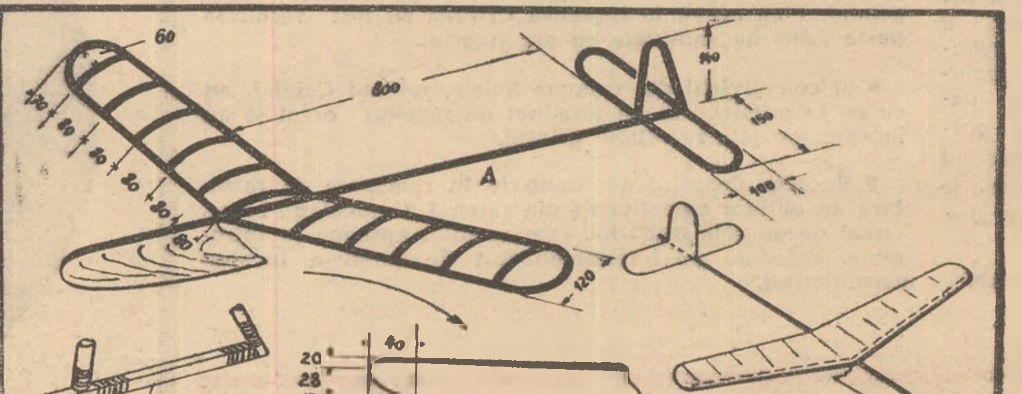
Cu asemenea mijloace științifice, savanții sovietici vor putea întreprinde cele mai interesante cercetări în adîncurile mărilor și oceanelor, vor putea face descoperiri importante privind viața subacvatică.

Construiți-vă un aeromodel

Construcția pe care v-o propunem este foarte ușoară. Intregul corp se compune dintr-un schelet (așa cum se vede și în figură), făcut din vergele de lemn avînd fiecare o secțiune de 8×10 mm. Aceste vergele se modelează la dimensiunile din desen. Toate legăturile între capetele diferitelor vergele se fac cu sfoară subțire, însă rezistentă. (B). După ce scheletul corpului a fost terminat, urmează acoperirea aripilor. Pentru aceasta se ia cîte o coală de pergament și se acoperă prin lipire fiecare aripă în parte. Pergamentul trebuie să fie perfect întins pentru a permite un zbor continuu și lin aeromodelului.

Construcția nu este grea; cu atenție, ea poate fi realizată de fiecare dintre voi.

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Ciudiu Virginia, cl. a VI-a, Școala de 7 ani, com. Bălțătești, raionul Tg. Neamț.

Marcu Steluța, cl. a VI-a, comuna Osica de Sus, raionul Balș.

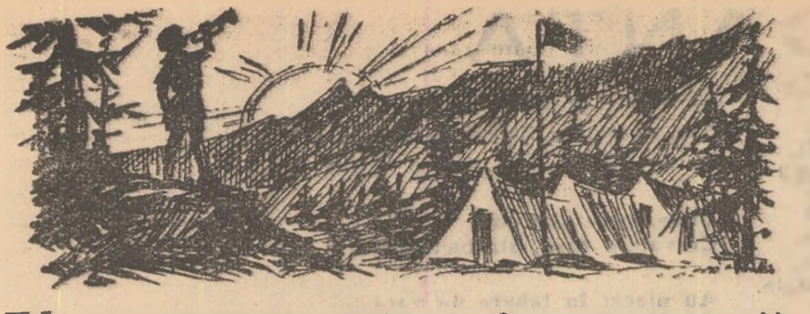
Popescu Marina, cl. a VII-a, Școala de 7 ani, com. Pietroșani, raionul Ploiești.

Ivanov Liliana, cl. a IV-a, Școala de 7 ani nr. 4, Huși.

Anghel Adrian, cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 1, Petroșeni.

Vacanță pionierească

În vîrf de munte

În tabăra noastră au venit pionieri din aproape toate colțurile patriei, dintre care unii încă nu văzuseră munții decît... pe hartă. Cîtă bucurie pe ei, trezindu-se în mijlocul frumuseților de neînchipuit ale Cidașului — veșnic în ceață, Zaganului — însorit de la primele raze ale soarelui ce răsare pînă la ultima rază ce, parcă cu părere de rău, părăsește vîrful muntelui, Tigălie — ce amintește creasta unui cocoș înfuriat, gata de luptă... La co-[illegible]rîrea din trenulețul de munte am fost întîmpinați de pionierii localnici cu căldură și cu brațele pline cu flori. Ei ne-au urat bun venit și s-au oferit ca în excursiile pe care le vom organiza să ne conducă.

PETRU JUCU
tabăra de pionieri și școlari Cheia, raionul Teleajen, reg. Ploiești

Pe malul Oltului

Aici, unde apa tulbure a Oltului se împreună cu limpezimea de cleștar al Lotrului, înconjurată de munți stîncoși acoperiți cu păduri seculare, se află tabăra de pionieri și școlari Lotru-Brezoi. Veselia, cîntecele și voia bună domnesc în tabără de dimineața, începînd cu primele sunete ale goarnei și pînă seara, tîrziu. Facem excursii, organizăm jocuri, întreceri sportive. Seara, strînși în jurul focului de tabără, înălțăm imnuri de slavă partidului nostru drag datorită căruia azi trăim o copilărie fericită, lipsită de griji și petrecem o vacanță plăcută. La aceste focuri de tabără se întrec cîntăreții și recitatorii „specialiștii" în ghicitori sau proverbe, glume sau epigrame.

Prima excursie pe care am organizat-o atunci cînd am venit în tabără a fost în poiana Jariștea, pe muntele Podișarul. E o poiană plină de minunății în care am stat aproape toată ziua. Am organizat un concurs fulger, cu întrebări privind dezvoltarea regiunii Argeș, regiune în care se află tabăra noastră, au avut loc întreceri sportive la volei, alergări, am organizat jocuri pionierești. Cei mai mici au cules flori, apoi, cu toții, am cîntat.

A fost o zi deosebit de frumoasă, ca de altfel toate zilele pe care le petrecem în tabără. Pentru că la fel de plăcută a fost ziua în care am făcut o plimbare în poiana Proieni, ca și cea în care am vizitat Întreprinderea „Mica" sau „I. F. Brezoi", sau ziua în care am organizat o șezătoare închinată partidului etc.

Ne-au mai rămas cîteva zile de tabără. Timpul este foarte frumos și noi folosim pentru odihnă creatoare fiece ceas, fiece minut.

ALEXANDRU SMARANDA
tabăra de pionieri și școlari Lotru, comuna Brezoi, raionul Rm. Vîlcea, regiunea Argeș

Pe plaja însorită

Marea Neagră! De ce i-o fi spunînd neagră cînd e ca albastrul străveziu al cerului de vară? In ziua cînd am ajuns în tabără ea ne-a întîmpinat cu atîta bucurie și valuri molcome și jucăușe. Tabăra noastră e la cîțiva metri de plajă. Aici, sute de pionieri, din toate colțurile patriei noastre își petrec vacanța. Organizăm jocuri pionierești, întreceri sportive.

Acum ne pregătim pentru o adunare „Părinte drag, partid iubit îți mulțumim" la care participă pionierii întregii noastre unități.

CABADAEV MARIA și STANCIU MAGDA
Tabăra de pionieri și școlari Năvodari, Constanța

Sport

Aripi îndrăznețe

Tot timpul drumului de la Oradea pînă la București, Adalbert nu s-a gîndit decît la concursul care-l aștepta. Participa pentru prima dată la finala unui concurs pe țară. Privind pe fereastra compartimentului, își amintea cum, tr[illegible]ni în urmă, a pășit pentru prima dată pragul cercului de aeromodele de la Casa pionierilor din Oradea, cum la primul concurs organizat de cerc ieșise pe locul 5 sau 6. Cu un an mai tîrziu reușește să cîștige locul I la majoritatea concursurilor organizate pe oraș. Astă-iarnă, cu prilejul unui concurs regional, Adalbert a cîștigat primul loc și tot pe locul I a terminat și în etapa regională a concursului dotat cu „Cupa Aurel Vlaicu". Iată-l acum în drum spre București.

24 iunie 1961. Printre cei 17 pionieri prezenți pe aeroportul Băneasa la finala pe țară a Concursului de aeromodelism „Cupa Aurel Vlaicu", se află și Vardai Adalbert. Se anunță prima lansare la aeromodelele A-1. Vocea cronometrorului îl cheamă pe Adalbert la start. Peste cîteva secunde, pasărea argintie, lucrată cu migală și măiestrie timp de mai bine de o lună de zile, plutea în înaltul cerului. Acul cronometrului aleargă cu iuțeală pe cadran: 50"... 120"... 180". In jurul lui Adalbert s-au adunat o mulțime de pionieri. Dascălu Nicolae și Stamatescu Mihaela de la Școala nr. 177 din București îl felicită pentru succesul obținut în prima lansare. După trei lansări aeromodelul lui Adalbert avea cîștigate 388". Lupta era foarte disputată. La numai cîteva secunde de el, se aflau aeromodelele pionierilor Turanicz Petre, Feldes Ștefan și Ionescu Mihai. Ln cea de a patra lansare însă, pasărea măiastră construită de Adalbert se menține în aer, din nou, 180" pe cînd ale celorlalți nu ajung decît pînă la cel mult 90".

Profesorul său de la cerc, prezent și el la concurs, vine și-l îmbrățișează.

— Bravo, Adalbert! Felicitările mele! Ai ocupat locul I. In ultima lansare ceilalți concurenți n-au putut să te ajungă.

Vardai Adalbert e fericit. Aici, la București, a obținut cea mai frumoasă performanță din viața lui sportivă. Iar acolo, la Oradea, orașul lui natal, cele mai mari note la examenul de admitere în clasa a VIII-a.

Intr-adevăr, Adalbert are de ce să fie fericit.

RADU POPA

„Cupa pionierilor" la tenis de masă

Ne aflăm la clubul fabricii de bere „Grivița", din București. La startul întrecerilor organizate de comisia orășenească de tenis de masă și dotate cu „Cupa pionierilor", sînt prezenți aproape 100 de pionieri din Capitală. Majoritatea concurenților practică sportul cu paleta de numai 2—3 ani. Mulți dintre ei sînt campionii școlilor în care învață.

Încă de la primele partide sîntem martorii unor dispute palpitante în care concurenții dovedesc multă iscusință și îndemînare. Ne-au plăcut deosebit de mult meciurile dintre Dumitriu Silviu și Ion Iulian, și dintre Gheorghiu Ion și Păun Gelu. Îi priveam cu cît talent joacă și aveam impresia că în fața noastră se găsesc nu începători, ci jucători cu o îndelungă experiență. De altfel, acești patru pionieri se dovedesc încă de pe acum reale speranțe ale tenisului nostru de masă.

După nenumărate dispute înverșunate, finala la băieți are loc între Dumitriu Silviu și Gheorghiu Ion. A fost cel mai „tare" meci. Amîndoi erau animați de dorința de a cîștiga cu orice preț mult rîvnitul trofeu: „Cupa pionierilor". In primul set, după prelungiri, învinge Dumitriu Silviu. In cel de al doilea însă, la două puncte diferența, cîștigă Gheorghiu Ion. Setul decisiv a fost de-a dreptul dramatic. Era greu de presupus cine va învinge. Scorul evolua cînd în favoarea unuia, cînd în favoarea altuia. Invingătorul a fost cunoscut de-abia după prelungiri. El este pionierul Dumitriu Silviu de la Școala de 7 ani nr. 154. Silviu este aplaudat minute în șir. Colegii de școală îl îmbrățișează și-l felicită. Pe locul II s-a clasat Gheorghiu Ion, iar pe locul III, Ion Iulian.

La fete, pe primul loc s-a clasat Atanasiu Irina, pe locul II, Ioana Ebînca, iar pe locul III, Paraschivescu Maria.

La sfîrșitul întrecerilor, comisia orășenească de tenis de masă le-a oferit învingătorilor numeroase premii.

ROMEO DAN

Adalbert pregătindu-și aeromodelul pentru lansare.

Jocuri

Cucerirea cetății

Jucătorii se așază în cerc. În centrul cercului, care trebuie să aibă raza de cel puțin 8—10 m, se află „cetatea" (o ladă, o buturugă sau un scaun fără spătar pe care se află o minge). În interiorul cercului, în apropierea „cetății" se găsește un apărător. Cu o minge de volei pe care și-o trec unul altuia, cei care stau pe marginea cercului încearcă să doboare mingea din „cetate". Jucătorii nu au voie să se apropie de „cetate" mai mult de 3 sau 4 pași. Apărătorul încearcă să respingă mingea. Jucătorul care a doborît mingea din „cetate" devine la rîndul lui apărător.

Cursa mingilor

Este un joc care se desfășoară în cerc. Jucătorii, care trebuie să fie în număr egal, numără din 2 în 2 astfel: unul, doi; unul, doi. Cei cu nr. 1 formează o echipă, iar cei cu nr. 2 altă echipă. Fiecare echipă primește o minge de volei. La un semnal, amîndouă mingile încep să alerge prin mîinile jucătorilor. Jucătorii cu nr. 1 își aruncă mingea unul altuia de la stînga la dreapta, iar jucătorii cu nr. 2 de la dreapta spre stînga. Mingea trebuie să treacă pe la toți jucătorii din echipă fără a sări pe vreunul dintre ei și fără să fie prinsă de vreun jucător din cealaltă echipă. Mingea trebuie să ajungă la jucătorul de unde a plecat. Învinge echipa care termină mai repede.

Încearcă-ți puterea

Jucătorii — împărțiți în două echipe egale ca număr — se așază pe două rînduri situate față în față, la distanța de un metru unul de altul. Între rînduri, la jumătate, se trasează o linie pe toată lungimea rîndului. Fiecare jucător încearcă să tragă peste linie pe jucătorul din fața lui, adică din echipa adversă. Cel care a pășit peste linie cu amîndouă picioarele este considerat „prizonier" și el se așază în spatele celui care l-a învins. Jocul durează două sau trei minute, iar la semnalul arbitrului el se întrerupe. Se consideră învingătoare echipa care a capturat mai mulți „prizonieri".

FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Pop Mircea, cl. a IV-a, satul Buzești, raionul Somcuta Mare.

Nicolae Vasile, cl. a V-a, com. Bucșani, regiunea Ploiești.

Covaș Gh. Nicolae, cl. a V-a, Școala de 7 ani, satul Redin, raionul Săveni.

Cristea Nicolae, cl. a IV-a, Școala de 7 ani, comuna Lebeceni, raionul Beiuș.

Tulea Florica, cl. a VI-a, Școala de 7 ani Baia de Criș, raionul Brad.

Cîntăreţii oraşului nou

E tinăr corul. A implinit abia şase luni de cind şi-a inceput activitatea, dar faima lui s-a dus departe, dincolo de hotarele raionului. In toată regiunea. La concursul organizat de Comitetul regional U.T.M. în cinstea aniversării partidului, corul de copii de la Casa pionierilor din oraşul Oneşti, format din 150 de pionieri, a obţinut locul I pe regiune. Cîntecele pline de elan fierbinte şi optimism tineresc sînt un modest dar entuziast omagiu adus partidului iubit, cel care le-a dăruit totul : viaţa fericită, oraşul lor nou. În sălile de spectacole, la Casa de cultură din oraş, la Clubul Constructorului de pe Şantier, la Casa pionierilor sau în alte locuri, spectacolele prezentate de micii iubitori ai cîntecului sînt aplaudate îndelung de către spectatori. Membrii corului sînt toţi fruntaşi la învăţătură şi în activităţile pionierești. Pionierul Luchian Dorel de la Şcoala medie este preşedinte de detaşament, el şi-a luat examenele cu note numai de 10; pionierele Bordoţ Maria, Păduraru Georgeta şi Enache Georgeta de la aceeaşi şcoală au terminat clasa a VI-a cu medii foarte bune. Enoiu Nicolae a terminat anul acesta clasa a V-a. El ne mărturiseşte că-i place tare mult să cînte la vioară. Cine n-o cunoaşte pe Magdalena, solista corului? Vocea ei plăcută îi cucereşte repede pe spectatori. Lăcătuşu Magdalena este preşedinta unităţii de la Şcoala de 4 ani nr. 4 şi a terminat clasa a IV-a cu note foarte bune. Printre corişti se află şi Antohi Ion, de la Şcoala de 7 ani nr. 1. Şi el este fruntaş la învăţătură. La toamnă va intra în clasa a IV-a. Dar ca ei mai sînt mulţi pionieri despre care se pot spune numai lucruri plăcute.

Să vă întîlnim, dragi prieteni, din nou pe scenă şi să obţineţi succese tot mai mari!

M. NEGREA

VACANŢA

Unde, unde sînt oare
Cravatele roşii, strălucitoare,
Care, fluturînd în oraşul iubit,
Păreau, fiecare, un mic răsărit?

Le-a adunat din fiecare casă
Vacanţa însorită, zgomotoasă,
Şi-n tabere înaltă, pentru ele,
În seri albastre, flăcări către stele.

De-acuma, ele trebuie să fie
In codri, sau în cîmpie...
Cu cerbii să alerge prin tufişuri,
Să împletească flori în luminişuri
Şi, risipite-n stoluri îndrăzneţe,

Să fluture în holde şi fîneţe,
Sau, poate, în nisipul de la mare,
Să fie între valuri şi-ntre soare.

Unde, unde sînt oare
Cravatele roşii, strălucitoare?

Au plecat în tabere de vară,
Aducînd, oriunde se opresc,
Răsăritul lor de primăvară
Şi un cîntec drag, pionieresc!

ANISIA BALADA
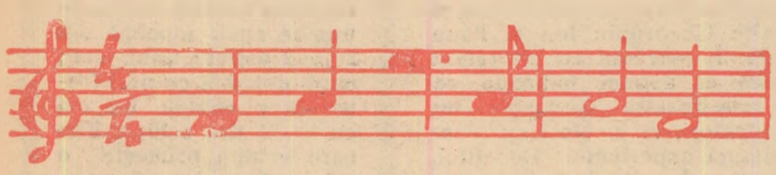

Ce spune poezia

Dragii mei, mă bucur atunci cînd voi, copiii, cu stîngăciile începutului dar cu entuziasm şi încredere în forţele voastre încercaţi să vă apropiaţi de mine, să mă aveţi tovarăşă de muncă. La redacţie sosesc foarte multe poezii compuse de pionieri şi şcolari, poezii în care autorii lor îşi arată dragostea faţă de partidul nostru, faţă de patria noastră dragă, poezii despre viaţa noastră fericită. Şi mă bucur mult. Am rămas însă nedumerită cînd am descoperit că uneori sosesc poezii care nu aparţin celor ce se iscălesc dar care de cele mai multe ori ţin să adauge: „vă trimit poezia scrisă de mine" sau alteori — ceea ce e şi mai grav — „poezia compusă de mine". Ce părere aveţi despre un asemenea lucru? Cum ne explică asemenea fapte *G. Sterian, de la Şcoala de 7 ani Peicani, comuna Găgeşti, regiunea Iaşi,* care a copiat o poezie apărută în „Luminiţa", sau *Colţea Gheorghe, clasa a VII-a, din comuna Tileagd, regiunea Crişana,* care a trimis textul unui cîntec şi a căutat să sublinieze că e „compus" de el? Şi mai sînt, din păcate, alte asemenea exemple: *Udeanu Miţa, clasa a VII-a, din comuna Ciupercenl, raionul Tr. Măgurele, regiunea Bucureşti,* care a copiat poezia unui pionier apărută în gazetă sau *Cîlţu Doina, din satul Gherteniş, raionul Reşiţa, regiunea Banat,* sau *Botog Ioan, clasa a V-a, din comuna Petşilaca, raionul Reghin, Regiunea Mureş-Autonomă Maghiară* care şi-a compus poezia folosind versuri întregi extrase din poezii care nu-i aparţin. Eu cred că voi aţi greşit pentru că nu ştiţi încă bine cum trebuie să procedaţi. E adevărat, la şcoală vi s-a dat ca temă să copiaţi pe caiet poezii şi să le învăţaţi pe dinafară. Redacţia însă nu vă cere să trimiteţi teme şcolare. Puteţi coresponda foarte bine prin scrisori în care să scrieţi despre viaţa, activitatea voastră pionierească. Cei care sînt atraşi să creeze versuri, care compun mereu şi cu pasiune, pot cere părerea redacţiei trimiţînd cîte o poezie, două dintre cele mai reuşite poezii compuse din *imaginaţia lor!* Vă repet, dragii mei, nu e bine, nu e cinstit să trimiteţi poezii copiate.

Şi acum, aştept versurile voastre despre vacanţa minunată pe care o petreceţi, dar neapărat compuse de... voi!

Cu bine,
POEZIA

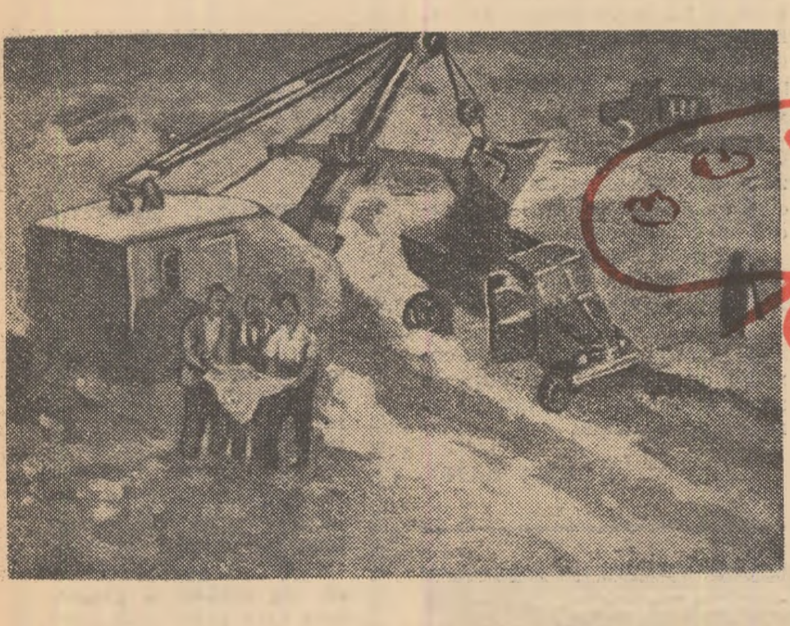
Învăţătoarea mea dragă

Precum slova din abecedar
Mi-ai dăruit-o mie,
La sfîrşit de an şcolar,
Cu ochii plini de bucurie
Primul gînd, ţi-l dăruiesc
Invăţătoarea mea dragă!

Cuvîntu-ţi cald şi bun,
Imi va fi far în drum
Viaţa întreagă,

Invăţătoarea mea dragă!
~~**Despre partid şi patrie**~~
M-ai învăţat
Şi-n sufletul meu ai picurat
Dragostea — mărgăritar curat,
Invăţătoarea mea dragă!

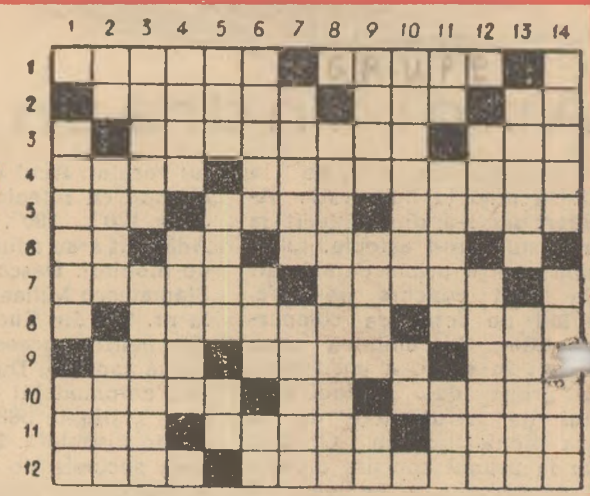
Elevul
ANCA VASILE TUDOR
Şcoala de 7 ani,
Abrud

„Construim pentru socialism" reproducere după o pictură în ulei a pionierului HERGHELEGIU RADU, cl. a V-a, Casa pionierilor din Iaşi, cercul de arte plastice.

Vacanţa mare

ORIZONTAL 1. Tabără... în locul natal — Mai multe la un loc formează un detaşament. 2. Loc de odihnă, distracţie şi activitate interesantă al pionierilor — Singurul lac vulcanic din ţara noastră, în apropierea staţiunii balneoclimaterice Tuşnad, pe muntele Puciosul — Transportă! 3. Fac parte din programul artistic al focului de tabără —Fructul unor arbori de munte. 4. Cei de colo — Mijloc de cunoaştere a ţinutului natal (pl). 5. Lup, în limbajul copiilor mici — Frumoasele clădiri întîlnite foarte des la munte şi la mare — A şi N!! 6. Din vară în vară — Intre munte şi mare — Arbori ce înfloresc vara şi care răspîndesc un parfum puternic (Trans.) 7. Comună mare în regiunea Oltenia — Se înalţă în fiecare dimineaţă, înainte de începerea activităţii din tabără. 8. Lăudat.—A schimba direcţia. 9. Orăşel în Japonia. —Dă rezultate numai în unire cu cremenea — Unul din simţuri. 10. A descrie în culori tabăra dragă. (fig.)—Pe unde!— Prietenele pionierilor în timpul şcolii şi în vacanţă. 11. Alma...; capitala R.S.S. Kazahă, supranumită „oraşul-grădină" — Localitate balneară în Bărăgan, lîngă Călăraşi — Sport de vară, foarte îndrăgit de pionieri. 12. Mens sana in corpore... (minte sănătoasă în corp sănătos) — Se face cu busola sau după semne naturale, în excursii.

VERTICAL 1. Loc de popas în munţi, ca „Trei brazi", „Stîna de vale" etc. — Scriitor din R.P.R., autorul cărţii „Pentru zile de vacanţă" 2. Ovidiu Teodorescu — Primul navigator care a dus la bun sfîrşit expediţia lui Magellan — Scriitor din R.P.R., autorul cărţii „Zi de vară pînă-n seară". 3. Formaţie folosită în adunările pionierești şi la ridicarea drapelului în tabără — Compozitor din R.P.R., autorul unui „Cîntec de vacanţă". 4. Localitate în Congo. — ...voios de pionier! 5. Suplineşte marea, pentru cei ce stau... acasă — Orăşel în Corsica— Asia! 6. Titlu potrivit pentru gazetele satirice (fig.) — Rîu în U.R.S.S. — Mihai Oprescu — 7. Mică planetă nr. 152 descoperită în anul 1875 — Fără soţ. 8. Poet romîn, autorul versurilor „Ciocîrlia ciripie, fîlfîind din aripioare / Pe o scară de lumină se coboară de sub soare / Aerul e-n neclintire, el devine arzător, / Prepeliţa cîntă-n grîie, greierul cîntă-n mohor" (din „Secerişul"). 9. Nu e deasă — Un fel de furnică din America de Sud. — Aurel Enache. 10. Se constituie în fiecare tabără — Re-ee! 11. Salutare în vînt! — Cracă mare de copac din pădure, uscat şi cojit — Interjecţie ce exprimă o părere de rău. 12. Cîntecul greierului — Sună deşteptarea în tabere, iar în adunările pionierești dă semnalul începerii ceremonialului. 13. Cîntece de dragoste, jale şi dor, ce pot fi auzite din fluierele ciobăneşti, pe drumuri de munte — Ocrotitor — 14. Luna în care începe vacanţa mare. — Mijloc de a cunoaşte hărnicia muncitorilor noştri, chiar la locul de muncă (pl.)

M. PATRAŞCU

Dicţionar la îndemînă: VICO—ATALA—OSIAC.

GLUME

— Te pricepi în de-ale marinăriei? Bine, ia să-mi spui atunci cum se cheamă mai multe vase la un loc?
— Veselă!!!

Răspundeţi repede:

1) Cum se spune corect: un vînător şi-a pus o pană de căprioară la pălărie, sau pe pălărie?

2) Un tren electric merge în direcţia Nord-Sud. Vîntul bate de la Est spre Vest. In ce direcţie se duce fumul?

JOCURI DE CUVINTE

1. Pe ce se urcă un om la etaj?
(PESCARI)
2. Cu ce se prind scîndurile într-o construcţie?
(CUCUIE)
3. Cu ce insulă se poate scrie?
(CRETA)

METAGRAMA

Despre-a lui Prjevalski viaţă (un mare explorator)
A scris pentru tineret cunoscutul autor
Căruia, iniţiala numelui de-l veţi schimba,
Un oraş din Uniunea Sovietică veţi afla!

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"